

Dendrologická zahrada Průhonice

Popis zahrady

Zahrada je řešena v přírodně krajinářském slohu. Koncepce řešení zahrady se opírá o jedinečnost tohoto území, které umožňuje prostorově rozčlenit jednotlivé tématické celky tak, aby na sebe kompozičně navazovaly a vlastní výtvarné uspořádání nebylo narušeno pokusnými plochami či výsadbami. Je zachován optimální poměr volných travnatých ploch vůči výsadbám. Pro některé tématické celky bylo nezbytné zajistit specifické podmínky modelací terénu, stavebními úpravami nebo budováním pomocných konstrukcí. Technicky náročná byla výstavba malého rybníka Černáček a soustavy menších vodních nádrží na potoce vytékajícím z Černého rybníka. Pomocné konstrukce a doplňky byly pojety a zpracovány jako výrazné prvky drobné zahradní architektury a s okolní vegetací tvoří harmonický celek. Kompozičně jsou umístěny tak, aby vytvářely potřebné dominanty.

Umístění a kompoziční uspořádání jednotlivých tématických skupin bylo provedeno se zřetelem k nárokům rostlin na stanoviště a jejich specifickým pěstitelským požadavkům. Kromě soustředování sortimentů v tématických skupinách je část sadovnický významných a bohatých rodů vysázena a hodnocena samostatně (borovice, smrky, vrby, cypřišky, buky, okrasné jabloně a další). Tyto sortimenty rodů se uplatňují jako kosterní dřeviny okrajových kulís, dělících pásů, nebo tvoří výrazné solitéry. Zvláštní postavení zaujímají trvalky, které netvoří samostatnou ucelenou skupinu, ale doplňují tématické skupiny dřevin. Snahou je v každé skupině shromáždit co nejširší sortiment rodů, druhů, variet a odrůd. V dalších letech následuje jejich důkladné hodnocení (růst, kvetení, odolnost mrazu, škůdci či choroby atd.). Vybrané taxony jsou poskytovány k dalšímu množení školkařským firmám a mají své stálé místo v zahradě.

Průhonický park

Přírodně krajinářský park o rozloze 250 ha založil v roce 1885 hrabě Arnošt Emanuel Silva-Tarouca. Využil členité údolí potoka Botiče a jeho přítoků Dobřejovického a Zdimeřického potoka, použil původní domácí dřeviny v kombinaci s dovezenými cizokrajnými dřevinami. Jako základ parkové kompozice založil mistrně volené průhledy. Porosty dřevin, skupiny stromů a keřů střídal s lučními plochami, rybníky, potoky a jejich slepými rameny. Dovedně využil proměnlivost dřevin v různých ročních obdobích. Výsledkem jeho celoživotního úsilí je vrcholné krajinářské dílo světového významu, jež vytvořil vlastním originálním způsobem.

Mimo významu umělecko-historického je park cenný i dendrologicky, jako sbírka domácích a cizokrajných dřevin – okolo 1600 druhů. Výjimečná je sbírka rododendronů čítající okolo 8000 kusů ve 100 druzích a kultivarech.

K Průhonickému parku patří také cenné genofondové sbírky soustředěné v Botanické zahradě na Chotobuzi a dendrotéka – sbírka šišek.

Park je zároveň nejvýznamnějším krajinným prvkem jihovýchodně od Prahy a též důležitým útočištěm všech organismů v této krajině.

Průhonický park je Národní kulturní památkou a památkou UNESCO.

PRŮHONICKÝ PARK

národní kulturní památka
památka UNESCO

NÁVŠTĚVNICKÉ OKRUHY

I. Základní okruh: 1,5–2 hodiny, délka okruhu 2,5 km

Okruh vede od zámku kolem Podzámeckého rybníka, pod Alpinem až na Hlavní vyhlídku a lučními partiemi zpět k zámku. Tento okruh doporučujeme hlavně v době květu rododendronů, kterých je nejvíce v okolí Chotobuze a Hlavní vyhlídky. Zlatým hřebem trasy je pohled na zámek z Hlavní vyhlídky.

Doporučené odbočky:

- na jaře (květen–červen) – Botanická zahrada na Chotobuzi
- celoročně – vyhlídková věž Gloriet
- celoročně – Hlavní vyhlídka

